මහාසුදස්සන ජාතකය

තවද මුළුලොවට පතළාවූ ආඥා ඇති තිලෝගුරු සම්මා සම්බුදුරජානන්වහන්සේ කුසිනාරානුවර මලලරාජෙන්දු ශාලවනොදාහනයෙහි යුග්ම ශාලාභානතරයෙහි පරිනිර්වාන මංචකයෙහි සැතපුනුසේක්. අනඳ මහතෙරුන්වහන්සේ අරභයා මේ ජාතකය වදාළසේක.

ශාස්තෘවූ බුදුරජාතත්වහත්සේ දෙව්රම්වෙහෙර වසනසේක්. සැරියුත් මහතෙරුත්වහත්සේ ඉල්මස මැදිපොහොයෙහි තාලක තම් ගම තමත් වහත්සේ උපත් ගර්හයෙහිම පිරිතිවත් පැ වදාළසේක. මුගලත් මහතෙරුත් වහත්සේද ඉල්මස කළුවර පොහොයෙහි පිරිතිවත් පැසේක. බුදුහු කුසිනාරා නුවරට ගොස් මම පිරිතිවත්පාමියි අනුකුමයෙන් දනව් සැරිසරා වඩනාසේක. කුසිතාරානුවරට වැඩ මල්ලරජ්ඡුරුවන්ගේ මඟුල් උයනෙහි උයනමැද යුග්මශාලාතතරයෙහි උතුරුදිගට ඉසලා ඇතුළුයහනෙහි නැගී නොසිටිනා සෙයහාවෙන් සැතපුණුසේක. ඉක්බිති ඒ සැතපුණු සර්වඥයන්වහන්සේට අනඳ මහතෙරුන්වහන්සේ දන්වනසේක්. භාගාවතුන්වහන්ස මේ නුවර පිරිතිවත් පැ නොවදාළ මැතව, ජලාශයක් නැතිහෙයින් නිරූදකවූ රළුනුවර පිරිතිවත් නොපෑව මැනව, රජගහනුවර සැවැත්නුවර ආදිවූ එක්තරා මහා නුවරක පිරිතිවත් පෑව මැනවැයි ආරාධනා කළසේක. සර්වඥයන්වහන්සේද අනඳ මහතෙරුන්වහන්සේට වදාරණසේක්. ආනන්ද ස්ථවිරයිනි එසේ නොකියව, කුඩා නුවරෙහි කියාද අතුනුවරයයි කියාද මේ කුසිනාරානුවරට කියන්ට සුදුසු නොවන්නේය, ආනන්ද ස්ථවිරය යටගිය දවස මහා සුදර්ශන නම් සක්විතිරජව උපත් සමයෙහි මෙම නුවර මම වාසය කෙළෙමි, එම්බා ආනන්ද ස්ථවිරයෙනි පෙර මෙම නුවර දොළොස් යොදුන් රුවත් පව්රෙන් පිළිකෙව්කරණලද වීයයි වදාරා නිශ්ශබ්ද වූසේක. එකල්හි ආනන්ද මහතෙරුන්වහන්සේ විසින් ආරාධිතවු සර්වඥයන්වහන්සේ ඉකුත්වත් ගෙණහැර දක්වා වදාරණසේක්. මහා සුදර්ශන සුනුදේශනාව ගෙණහැර දක්වා වදාලසේක.

හේ කෙසේදැයි යතහොත්?

එහි විස්තර මහා සුදර්ශන සූතුයෙන් දතයුතුවන්නේය. එකල්හි මහා සුදර්ශන නම් සක්විතිරජව තමන් වසන ධර්ම නම් පුාසාදයෙන් පාතබැස පුාසාදයට නුදුරුව සත්රුවන්මයවූ තල්වනයෙහි පණවනලද කැප අස්නෙක්හි ඉඳ දකුණැලයෙන් නැඟී නොසිටිනා සෙයාාවෙන් මරණමඤචකයෙහි වැදහොත්තාවූ සක්විති රජ්ජුරුවන්ට අගමෙහෙසුන්වූ සුභදානම් බිසව කියන්නී. දේවයිනි සුවාසූ දහසක් නුවරින් පිරිවරණලදුව මේ කුසාවතී නම් රාජධානියෙහි ඇළුම්කොට වදාලමැනවයි ඒ සුභදුා නම් බිසවුන් කීකල්හි මහාසුදසුන් සක්විති රජකෙමේ බිසවුන්ට මෙසේ කීය, දේවීති එසේ නොකියව තවද මේ සියළු රජ ඉසුරෙහි අපෙක්ෂාවක් නොකළමැනව, ඇල්මක් නොකළමැනවැයි මෙසේ අනුශාසනා කරවයි කියා කීහ. එබස් අසා බිසව්ද සුවාසුදහසක් පමණ ස්තීුහුද හඬාවැලපීහ. එබස් ඇසු අමාතාංයෝද සියළු නුවර වැස්සෝද රජ්ජුරුවන් කීබස් අසා සහනයකොට ගත නොහී අඬාවැලපීහ. සුදසුන් නම් මහරජ්ජුරුවෝද බොහෝදෙනාගේ අරගළ අසා කිසිකෙණෙකුන් හඬා අරගළ නොකරවයි සියල්ලවුන් නවතා සුභදුා නම් බිසවුන් කැඳවා එම්බා දේවීනි නොහඬව නොහඬව කල බීජ මාතුෘවකුන් සියළු සංස්කාර ධම්යන්ගේ එකාකාර පැවැත්මක් නැති හෙයින් නිතශ දෙයක් නැතැයි කියා " අනිච්චාවත සංබාරා" යනාදී ගාථාවෙන් බිසවුන්ට බණ කියා ඒ මහා සුදසුන් රජ්ජුරුවන් අමෘතමහා නිව්ණය දැක්වීමෙන් දේශනාව කුළුගන්වා සෙසු බොහෝ ජනයාටද දන්දෙවයි සිල් රකෂාකරවයි පෙහෙවස් රකෂාකරවයි අවවාද කොට චුතිපුතිසන්ධ වශයෙන් දිවාලෝකයෙහි උපන්නාහ. ශාස්තෘවූ සම්මා සම්බුදුරජානන්වහන්සේ මේ ජාතක ධම්දේශනාව ගෙණහැර දක්වා වදාරා ජාතකය පූච්පරසන්ධිගළපා වදාළසේක, එසමයෙහි ස්වාසූදහසක් ස්තීුන්ට නායකවූ සුභදුාදෙවීහුනම් දැන් මෙකල්හි රාහුලමාතාවෝය, එකල්හි පරිතායකරත්තය නම් මෙකල්හි රාහුල ස්ථවිරයෝය, සෙසු පිරිස් නම් මෙකල්හි බුදුපිරිස් වන්නාහ. එසමයෙහි මහාසුදසුන් සක්විති නම් බුදුවූ මම්ම චේදැයි තමන්වහන්සේ දක්වා වදාළාසේක.